

forslaget, som det foreligger, og uden speciel Fortolkning. Underændringsforslaget kan jeg derimod ikke tilraade Thinget at antage. Det siger enten aldeles Intet; thi det kan med Føie siges, at det engelske Fuldblod er en ligesaa ædel Race som den arabiske; det stammer jo dog derfra og er en Udvikling og Acclimatisering af de arabiske Heste, overført paa mere nordlige Forhold; eller ogsaa indeholder Forslaget, hvad der ikke skulde være Meningen dermed, et Forbud imod at conservere de 2 Fuldblodsdingste, man har, altsaa modstridende det Siemed, der her tilsigtes. De, der holde fast paa den Mening, bør forkaste Udvalgets Fleertals Forslag og holde sig til det ved forrige Behandling Vedtagne, men ikke ad denne Omvei søge at naae det Samme.

Mørgaard: Ja, det er ganske vist rigtigt, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører og den høitærede Minister, angaaende mit Forslag til 9 om, at Ordet „lignende“ skulde indskydes, at det ikke siger overordentlig Meget, men det forekommer mig dog, at det ikke er saa ganske bethydningsløst; thi var det det, kan jeg ikke see, hvorfor den høitærede Minister var saa meget imod, at det bliver vedtaget. Jeg sætter dog forøvrigt heller ikke saa stor Pris paa dette Forslags Vedtagelse, da det langt fra har den Betydning i den tilsigtede Retning som det, der blev vedtaget ved anden Behandling og som jeg principaliter holder paa. Naar den ærede Ordfører endvidere har udtalt, saavidt jeg opfattede ham, at det af de forskjellige Udtalelser var klart, at det netop var Thingets Mening, at Ministeren ikke maatte vedblive at benytte det engelske Fuldblod ved Stutteriet, men derimod bør stræbe hen til Indførelsen af det arabiske, og at man i den Forudsætning, der saaledes var gaaet igjennem Forhandlingerne, havde Garanti nok for, at Ministeren vilde rette sig derefter, selv om der ikke kom en saadan Bestemmelse ind i Loven, saa vilde dette dog alligevel blive Tilfældet. Denne Betragtning af Sagen kan jeg ikke gaae ind paa; min Mening er, at skal man være sikker i den Retning, bør man skrive i Loven, hvad det er, man vil. Naar den høitærede Minister endvidere har udtalt, at han i denne

Sag er traaet meget besvæden op, da skal jeg gjerne give ham Ret deri og indrømme, at Ministeren ikke har gjort saa overordentlig stærk Modstand imod Comitæens Forslag. Naar nu den høitærede Minister, da han sidst havde Ordet, er gaaet ind paa den Discussion, der foregik ved anden Behandling om Amtsraadenes Valgret, og har meent, at ligesaa vel som det kunde siges, at der ikke var stor Sagtydighed hos Amtsraadet om Heste, ligesaa lidt kunde man forudsætte, at denne skulde være tilstede i Landstinget, saa vil jeg gjerne indrømme den høitærede Minister dette og tillige, at jeg heller ikke hører til dem, hvis Mening Thinget i en saa vigtig Sag som denne kan see op til, men jeg forlanger heller ikke Andet, end at det ærede Thing i denne Henseende vil see ned til min Mening, da jeg dog troer at have lidt Erfaring og Kjendskab til dette Forhold. Da nu den ærede Minister selv har reist dette Spørgsmaal om Amtsraadet, hvilket jeg for mit Vedkommende langt fra skulde have berørt, giver dette mig Anledning til at udtale, at endnu staaer det ganske uoplyst, af hvilken Grund den ærede Minister saa stærkt har holdt fast paa at faae Valget af Commissionen lagt ind under Amtsraadet. 3 Motiverne til Udkastet er der ikke sagt et Ord derom, og jeg har heller ikke under Discussionen hørt Andet derom, end at man siger, at det er rigtigt; men Grunden, som skulde godtgjøre, at det er rigtigt, har jeg ikke hørt et Ord om, og den forekommer det mig dog, at den ærede Minister ikke skulde lade ligge i sit Chatol, men lade den komme frem, saa den kunde følge Sagen til det andet Thing. Det forekommer mig var rigtigt.

Indenrigsministeren: Jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal ikke foreligger. — Det er vedtaget af Thinget, at Valget skal nedlægges i Amtsraadets Hænder, og jeg refererede kun til en Sætning, der under Discussionen blev gjort gjældende, nemlig at der er al Opfordring til ikke at slaae et aldeles bestemt Princip fast med Hensyn til det ringe Raaderum, der er indrømmet i Loven.